

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 761/2001 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 19 maart 2001

inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag, gezien de gemeenschappelijke tekst die op 20 december 2000 door het Bemiddelingscomité is goedgekeurd⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 2 van het Verdrag wordt bepaald dat de Gemeenschap onder andere tot taak heeft binnen de hele Gemeenschap een duurzame groei te bevorderen en in de resolutie van 1 februari 1993⁽⁴⁾ wordt het belang van die duurzame groei benadrukt.

⁽¹⁾ PB C 400 van 22.12.1998, blz. 7 en PB C 212 E van 25.7.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 209 van 22.7.1999, blz. 43.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 15 april 1999 (PB C 219 van 30.7.1999, blz. 385), bevestigd op 6 mei 1999 (PB C 279 van 1.10.1999, blz. 253), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 28 februari 2000 (PB C 128 van 8.5.2000, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 6 juli 2000 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt). Besluit van het Europees Parlement van 14 februari 2001 en besluit van de Raad van 12 februari 2001.

⁽⁴⁾ Resolutie van de Raad en van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 1 februari 1993 betreffende een beleidsplan en actieprogramma van de Gemeenschap inzake het milieu en duurzame ontwikkeling (PB C 138 van 17.5.1993, blz. 1).

(2) In het door de Commissie ingediende programma „Op weg naar duurzame ontwikkeling”, waarvan de algemene benadering door de resolutie van de Raad van 1 februari 1993 is goedgekeurd, worden de rol en de verantwoordelijkheden van organisaties ten aanzien van het versterken van de economie en de bescherming van het milieu in de hele Gemeenschap benadrukt.

(3) Het programma „Op weg naar duurzame ontwikkeling” pleit ervoor de beschikbare instrumenten op het gebied van milieubescherming uit te breiden en gebruik te maken van de marktmechanismen om de organisaties er aldus toe te brengen te kiezen voor een proactieve benadering op dit terrein, die verder reikt dan naleving van alle relevante wettelijke milieuvoorschriften.

(4) De Commissie dient de samenhang tussen de op communautair niveau ontwikkelde wetgevingsbesluiten op het gebied van milieubescherming te bevorderen.

(5) Verordening (EEG) nr. 1836/93 van de Raad van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem⁽¹⁾ is doeltreffend gebleken om de milieuprestaties van de industrie te verbeteren.

(6) Teneinde het communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) meer armslag te geven om de algehele milieuprestatie van de organisaties te verbeteren, moet worden gesteund op de ervaring die met de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1836/93 van de Raad is opgedaan.

⁽¹⁾ PB L 168 van 10.7.1993, blz. 1.

- (7) EMAS dient toegankelijk te worden voor alle organisaties met milieueffecten, zodat zij over een middel beschikken om deze effecten te beheersen en hun algehele milieuprestatie te verbeteren.
- (8) In de zin van het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel kan een doelmatige bijdrage van EMAS tot verbetering van de milieuprestaties van Europese organisaties beter op Gemeenschapsniveau worden bereikt. Deze verordening gaat niet verder dan het verzekeren van een gelijke toepassing van EMAS in de gehele Gemeenschap en legt gemeenschappelijke procedures, regels en essentiële eisen vast, terwijl maatregelen die adequaat op nationaal niveau kunnen worden genomen aan de lidstaten worden overgelaten.
- (9) De organisaties moeten worden aangemoedigd om op vrijwillige basis aan EMAS deel te nemen; zij kunnen daaraan een meerwaarde ontleen in termen van controle op de naleving van regelgeving, kostenbesparingen en imago.
- (10) Het is van belang dat kleine en middelgrote ondernemingen aan EMAS deelnemen en dat deze deelneming wordt aangemoedigd door de toegang tot informatie, beschikbare steunmiddelen en openbare instellingen te vergemakkelijken en door maatregelen voor technische bijstand in te voeren of te bevorderen.
- (11) De door de lidstaten verstrekte informatie moet door de Commissie in aanmerking worden genomen wanneer zij beoordeelt of specifieke maatregelen nodig zijn om de deelname aan EMAS van de organisaties, met name uit het midden- en kleinbedrijf, te bevorderen.
- (12) De organisaties die milieubeheersystemen toepassen winnen aan transparantie en geloofwaardigheid indien hun beheersysteem, auditprogramma en milieuverklaring aan de relevante voorschriften van deze verordening worden getoetst en indien de milieuverklaring en de bijwerkingen ervan door erkende milieuverificateurs worden gevalideerd.
- (13) Bijgevolg dient, ter wille van de algemene geloofwaardigheid van EMAS, de deskundigheid van de milieuverificateurs te worden gegarandeerd en voortdurend te worden verbeterd door bijscholing, door een onafhankelijk en neutraal erkenningsstelsel en door passend toezicht op hun werkzaamheden. Nauwe samenwerking tussen de nationale erkenningsinstanties dient tot stand te worden gebracht.
- (14) De organisaties moeten worden aangemoedigd om periodieke milieuverklaringen op te stellen en openbaar te maken waarin zij het publiek en andere belanghebbenden informatie verstrekken over hun milieuprestaties.
- (15) De lidstaten kunnen organisaties stimuleren om aan EMAS deel te nemen.
- (16) De Commissie dient kandidaat-lidstaten technische bijstand te verlenen bij het opzetten van de voor de toepassing van het EMAS noodzakelijke structuren.
- (17) In aanvulling op de algemene vereisten van het milieubeheersysteem hecht EMAS zeer aan de volgende elementen: naleving van de regelgeving, verbetering van de milieuprestaties, externe communicatie en betrokkenheid van de werknemers.
- (18) De Commissie dient de bijlagen van deze verordening, met uitzondering van bijlage V, overeenkomstig de procedure voor het regelgevend comité aan te passen, de Europese en internationale milieunormen die voor EMAS relevant zijn, te erkennen en in samenwerking met de belanghebbenden richtsnoeren op te stellen opdat de EMAS-voorschriften in alle lidstaten consequent worden uitgevoerd. Bij het opstellen van deze richtsnoeren houdt de Commissie rekening met het communautair milieubeleid, met name de communautaire wetgeving en de desbetreffende internationale verdragen.
- (19) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste uitvoeringsmaatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾.
- (20) Indien nodig wordt deze verordening na een bepaalde periode van toepassing in het licht van de opgedane ervaringen opnieuw bezien.
- (21) De Europese instellingen beijveren zich om de in deze verordening neergelegde beginselen concreet gestalte te geven.
- (22) Deze verordening vervangt Verordening (EEG) nr. 1836/93, die derhalve wordt ingetrokken,

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het milieubeheer- en milieuauditsysteem en de doelstellingen ervan

1. Er wordt een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (hierna „EMAS”) ingevoerd voor de beoordeling en de verbetering van de milieuprestaties van organisaties, en voor de verstrekking van relevante informatie aan het publiek en andere belanghebbenden, waaraan de organisaties deelnemen op vrijwillige basis.
2. EMAS heeft als doel de gestage verbetering van de milieuprestaties van organisaties te bevorderen door:
 - a) het vaststellen en toepassen door organisaties van milieubeheersystemen, zoals omschreven in bijlage I;
 - b) het stelselmatig, objectief en periodiek beoordelen van de prestaties van dergelijke systemen, zoals omschreven in bijlage I;
 - c) het publiek en andere belanghebbenden over de milieuprestaties te informeren en bij een open dialoog te betrekken;
 - d) de werknemers actief in de organisatie te betrekken, alsmede door een beroepsopleiding en bijscholing die de actieve medewerking aan de onder a) bedoelde taken mogelijk maakt. Indien zij daarom verzoeken, kunnen ook de vertegenwoordigers van het personeel daarbij betrokken worden.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „milieubeleid”: de algemene doeleinden en beginselen voor het handelen van de organisatie op milieugebied, met inbegrip van naleving van alle relevante wettelijke milieuvoorschriften, en van een streven naar gestage verbetering van de prestaties op milieugebied; het zal het kader vormen voor de vaststelling en evaluatie van doelstellingen en taakstellingen op milieugebied;
- b) „gestage verbetering van de prestaties op milieugebied”: proces van jaarlijkse verbetering van de meetbare resultaten van het milieubeheersysteem in verband met het beheer door een organisatie van haar belangrijke milieuaspecten, op basis van haar beleid, doelstellingen en taakstellingen op milieugebied. De resultaten behoeven niet op alle activiteitsgebieden tegelijkertijd te worden verbeterd;
- c) „milieuprestaties”: de resultaten van het beheer, door een organisatie, van haar milieuaspecten;
- d) „preventie van verontreiniging”: het gebruik van processen, praktijken, materialen of producten die verontreiniging vermijden, verminderen of beheersen; deze kunnen recycling, behandeling, proceswijzigingen, beheersingsmechanismen, een doeltreffend gebruik van middelen en vervanging van materiaal omvatten;
- e) „milieuanalyse”: een alomvattend onderzoek naar de milieuproblemen, de milieueffecten en de met milieubewust handelen behaalde resultaten, die verband houden met de activiteiten van een organisatie (bijlage VII);
- f) „milieuaspect”: een element van de activiteiten, producten of diensten van een organisatie dat van invloed kan zijn op het milieu; een belangrijk milieuaspect is een milieuaspect dat een belangrijk milieueffect heeft of kan hebben (bijlage VI);
- g) „milieueffect”: iedere invloed op het milieu, hetzij ongunstig, hetzij gunstig, die volledig of gedeeltelijk het gevolg is van de activiteiten, producten of diensten van een organisatie;
- h) „milieuprogramma”: een beschrijving van de maatregelen (verantwoordelijkheden en middelen) die zijn genomen of worden overwogen om milieudoelstellingen en taakstellingen te verwezenlijken alsmede de termijnen voor die verwezenlijking;
- i) „milieudoelstelling”: een algemene, uit het milieubeleid voortvloeiende doelstelling die een organisatie voor zichzelf vaststelt en die waar mogelijk wordt gekwantificeerd;
- j) „milieutaakstelling”: een gedetailleerde en waar mogelijk gekwantificeerde prestatie-eis die geldt voor de hele organisatie of delen daarvan, die voortvloeit uit de milieudoelstellingen en die moet worden vastgesteld en gehaald om die doelstellingen te verwezenlijken;
- k) „milieubeheersysteem”: het gedeelte van het algemene beheersysteem dat de organisatiestructuur, planning, verantwoordelijkheden, praktijken, procedures, processen en middelen omvat die nodig zijn voor het ontwikkelen, uitvoeren, bereiken, herzien en behouden van het milieubeleid;
- l) „milieuaudit”: een beheersinstrument dat een systematische, gedocumenteerde, periodieke en objectieve evaluatie omvat van de wijze van functioneren van de organisatie, van het beheersysteem en van de processen die op milieubescherming gericht zijn, teneinde:
 - i) de beheerscontrole op activiteiten die van invloed kunnen zijn op het milieu te vergemakkelijken;
 - ii) erop toe te zien dat het milieubeleid van de organisatie, met inbegrip van de milieudoelstellingen en -taakstellingen, wordt nageleefd (bijlage II);

- m) „auditcyclus”: de termijn waarbinnen alle activiteiten in een organisatie aan een audit worden onderworpen (bijlage II);
- n) „auditor”: een persoon of een team van personen, al dan niet tot het personeel van de organisatie behorend, handelend in opdracht van het hoogste niveau van de organisatie, die individueel, c.q. dat gezamenlijk beschikt over de in bijlage II, punt 2.4, genoemde capaciteiten en een voldoende mate van onafhankelijkheid ten opzichte van de door te lichten activiteiten bezit om een objectief oordeel te kunnen vellen;
- o) „milieuverklaring”: de informatie zoals gespecificeerd in bijlage III onder 3.2, onder a) tot en met g);
- p) „belanghebbende”: persoon of groepering, ook de overheid, die betrokken zijn bij, of de gevolgen ondervinden van, de milieuprestaties van een organisatie;
- q) „milieuverificateur”: elke persoon of organisatie die niet betrokken is bij de te controleren organisatie en die een erkenning heeft verkregen overeenkomstig de in artikel 4 bedoelde voorwaarden en procedures;
- r) „erkenningssysteem”: een systeem voor erkenning van en toezicht op milieuverificateurs, dat wordt toegepast door een daartoe door een lidstaat aangewezen of opgerichte onpartijdige instelling of organisatie (de erkenningsinstantie) die over voldoende middelen, technische kennis en de nodige procedures beschikt om de in deze verordening voor dit systeem vastgestelde taken te verrichten;
- s) „organisatie”: een maatschappij, vennootschap, firma, onderneming, autoriteit of instelling, dan wel een deel of een combinatie daarvan, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, privaot- of publiekrechtelijk, met een eigen structuur en administratie;

Welke eenheid in EMAS als organisatie wordt geregistreerd, wordt met de milieuverificateur en, waar passend, met de bevoegde organen overeengekomen, rekening houdend met de volgens de procedure van artikel 14, lid 2, opgestelde richtsnoeren van de Commissie en met het feit dat de organisatie de grenzen van een lidstaat niet mag overschrijden. De kleinste in aanmerking te nemen eenheid is een locatie. Onder door de Commissie volgens de procedure van artikel 14, lid 2, als uitzonderlijk aangemerkte omstandigheden, kan de voor EMAS-registratie in aanmerking te nemen eenheid kleiner zijn dan een locatie, zoals een subafdeling met eigen taken.

- t) „locatie”: elk terrein op een specifieke geografische locatie onder de beheerscontrole van een organisatie, met inbegrip van activiteiten, producten en diensten. Daaronder vallen alle infrastructuur, uitrusting en materialen;

- u) „bevoegde instanties”: de nationale, regionale of lokale instanties die door de lidstaten overeenkomstig artikel 5 zijn aangewezen voor de vervulling van de bij deze verordening nader omschreven taken.

Artikel 3

Deelneming aan EMAS

1. EMAS staat open voor iedere organisatie die hecht aan verbetering van haar algemene milieuprestaties.

2. Een organisatie komt voor EMAS-registratie in aanmerking indien zij:

- a) een milieuanalyse van haar activiteiten, producten en diensten uitvoert overeenkomstig bijlage VII waarin wordt ingegaan op de in bijlage VI genoemde punten, en in het licht van de resultaten van deze analyse een milieubeheersysteem toepast dat aan alle voorschriften in bijlage I voldoet, met name de overeenstemming met de relevante milieuwetgeving.

Organisaties die een gecertificeerd, volgens de eisen van artikel 9 erkend milieubeheersysteem hebben, behoeven echter geen formele milieuanalyse uit te voeren om te kunnen overgaan tot invoering van EMAS, indien het gecertificeerde milieubeheersysteem de noodzakelijke informatie biedt voor de identificatie en evaluatie van de milieuaspecten van bijlage VI;

- b) een milieuaudit uitvoeren of laten uitvoeren overeenkomstig de voorschriften van bijlage II. De audits zijn speciaal gericht op het beoordelen van de milieuprestaties van de organisatie;

- c) een milieuverklaring opstellen overeenkomstig bijlage III, punt 3.2. In deze verklaring wordt speciale aandacht besteed aan de resultaten van de organisatie ten opzichte van haar milieudoelstellingen en -taakstellingen en aan de noodzaak van een voortdurende verbetering van de milieuprestatie, terwijl tevens moet worden nagegaan welke informatie relevante belanghebbenden nodig hebben;

- d) de milieuanalyse, indien van toepassing, het milieubeheersysteem, de auditprocedure en de milieuverklaring laten onderzoeken om na te gaan of zij aan de relevante voorschriften van deze verordening beantwoorden, en de milieuverklaringen laten valideren door de milieuverificateur om te waarborgen dat aan de voorschriften van bijlage III is voldaan;

- e) de gevalideerde milieuverklaring indienen bij de bevoegde instantie van de lidstaat waarin de organisatie die zich wenst te laten registreren, zich bevindt, en die verklaring na registratie openbaar maken.

3. Om de EMAS-registratie te continueren moet een organisatie:

- a) het milieubeheersysteem en het auditprogramma laten verifiëren overeenkomstig de voorschriften van bijlage V, onder 5.6;
- b) de nodige jaarlijks bijgewerkte en gevalideerde versies van haar milieuverklaring bij de bevoegde instantie indienen en openbaar maken. Van de frequentie van bijwerking kan worden afgeweken onder omstandigheden die worden omschreven in richtsnoeren die de Commissie vaststelt volgens de procedure van artikel 14, lid 2, meer bepaald voor kleine organisaties en kleine ondernemingen overeenkomstig Aanbeveling 96/280/EG van de Commissie⁽¹⁾, en wanneer er in het milieubeheersysteem geen beduidende operationele wijzigingen zijn.

Artikel 4

Systemeem voor erkenning van en toezicht op milieuverificateurs

1. Iedere lidstaat voert een systeem in voor de erkenning van onafhankelijke milieuverificateurs en voor de controle op hun werkzaamheden. Daartoe kunnen de lidstaten een beroep doen op de bestaande erkenningsinstellingen of op de in artikel 5 bedoelde bevoegde instanties dan wel een andere instantie met passende statuten aanwijzen of oprichten.

De lidstaten zien erop toe dat deze instanties of instellingen zodanig zijn samengesteld, dat hun onafhankelijkheid en neutraliteit bij de uitvoering van hun taken gewaarborgd zijn.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat deze systemen binnen 12 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening volledig operationeel zijn.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat bij het invoeren en leiden van de erkenningsystemen de belanghebbende kringen naar behoren worden geraadpleegd.

4. De erkenning van milieuverificateurs en het toezicht op hun werkzaamheden geschieden overeenkomstig de voorschriften van bijlage V.

5. Milieuverificateurs die in een lidstaat zijn erkend, kunnen overeenkomstig de voorschriften van bijlage V in elke andere lidstaat verificatiewerkzaamheden verrichten. De lidstaat waarin de verificatiewerkzaamheden worden verricht, moet van de aanvang hiervan in kennis worden gesteld en deze werkzaamheden vinden plaats onder toezicht van het erkenningsstelsel van de lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 107 van 30.4.1996, blz. 4.

6. De lidstaten stellen de commissie in kennis van de krachtens dit artikel genomen maatregelen, alsmede van relevante veranderingen in de structuur en de procedures van de erkenningsystemen.

7. De Commissie bevordert volgens de procedure van artikel 14, lid 2, de samenwerking tussen de lidstaten, met name om te voorkomen dat bijlage V en de criteria, voorwaarden en procedures die de nationale erkenningsinstanties met het oog op een homogene kwaliteit bij de erkenning van en het toezicht op de milieuverificateurs toepassen, niet op elkaar zijn afgestemd.

8. De erkenningsinstanties vormen tezamen een forum dat de Commissie de nodige elementen en middelen verschaft om haar verplichting van artikel 4, lid 7, na te komen. Dit forum komt ten minste eenmaal per jaar bijeen in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de Commissie.

Het forum stelt waar wenselijk richtsnoeren op voor kwesties op het gebied van de erkenning, de deskundigheid en de controle van verificateurs. Deze richtsnoeren worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14, lid 2.

Met het oog op een geharmoniseerde ontwikkeling van de werking van de erkenningsinstanties en het verificatieproces in alle lidstaten, legt het forum een intercollegiaal toetsingsproces vast. Het doel van de toetsing is te garanderen dat de erkenningsystemen van de lidstaten aan deze verordening voldoen. Een verslag over de intercollegiale toetsing wordt overlegd aan de Commissie, die het ter informatie aan het in artikel 14, lid 1, genoemde comité doorzendt en openbaar maakt.

Artikel 5

Bevoegde instanties

1. Uiterlijk 3 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening wijst iedere lidstaat een instantie aan die hij belast met de in deze verordening, en in het bijzonder in de artikelen 6 en 7 omschreven taken, en stelt hij de Commissie daarvan in kennis.

2. De lidstaten zien erop toe dat de bevoegde instanties zodanig zijn samengesteld, dat hun onafhankelijkheid en neutraliteit is gewaarborgd en dat zij deze verordening op coherente wijze toepassen.

3. De lidstaten stellen de bevoegde instanties richtsnoeren ter beschikking voor de opschorting en beëindiging van de registratie van organisaties. De bevoegde instanties dienen met name te beschikken over procedures voor:

- het onderzoeken van de opmerkingen van belanghebbenden over geregistreerde organisaties, en
- het weigeren, opschorten of beëindigen van de registratie van organisaties.

4. De bevoegde instantie is verantwoordelijk voor de registratie van organisaties in EMAS-verband. Zij controleert daarom de inschrijving en handhaving van organisaties in het register.

5. De bevoegde instanties van alle lidstaten komen ten minste eenmaal per jaar bijeen, in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de Commissie. Het doel hiervan is ervoor te zorgen dat de procedures voor registratie van organisaties, en met name voor opschorting en beëindiging van de registratie, coherent worden toegepast. De bevoegde instanties voeren een intercollegiale toetsingsprocedure in, om overeenstemming te bereiken over de praktijk van de registratie. Zij rapporteren over de intercollegiale toetsingsactiviteit aan de Commissie, die het verslag ter informatie doorzendt aan het in artikel 14, lid 1, genoemde comité en openbaar maakt.

Artikel 6

Registratie van organisaties

De registratie van organisaties wordt door de bevoegde instanties uitgevoerd op basis van de volgende overwegingen:

1. Indien een bevoegde instantie
 - een gevalideerde milieuverklaring heeft ontvangen en
 - van de organisatie een ingevuld formulier met ten minste de informatie als bedoeld in bijlage VIII heeft ontvangen, en
 - de eventueel uit hoofde van artikel 16 verschuldigde registratievergoeding heeft ontvangen, en
 - op basis van de ontvangen stukken, met name op grond van onderzoeken bij de bevoegde handhavingsinstantie met betrekking tot de naleving door de organisatie van de relevante milieuwetgeving, overtuigd is dat de organisatie aan alle voorschriften van deze verordening voldoet.

registreert zij de verzoekende organisatie en kent zij deze een registratienummer toe. De bevoegde instantie stelt het bestuur van de organisatie van de registratie in kennis.

2. Indien een bevoegde instantie een toezichtrapport van de erkenningsinstantie ontvangt waaruit blijkt dat de werkzaamheden van de verificateur niet adequaat genoeg zijn uitgevoerd om te waarborgen dat de aanvragende organisatie aan de eisen van deze verordening voldoet, wordt registratie door de organisatie afhankelijk van het geval geweigerd of opgeschort totdat zekerheid is verkregen omtrent de naleving van de EMAS-voorschriften door de organisatie.

3. Indien een organisatie verzuimt, binnen drie maanden na hiertoe te zijn verzocht, aan een bevoegde instantie
 - de jaarlijkse bijgewerkte en gevalideerde versies van de milieuverklaring, of
 - een ingevuld formulier (bijlage VIII) van de organisatie, of
 - de eventueel verschuldigde registratievergoeding

te doen toekomen, wordt de registratie van de organisatie opgeschort c.q. beëindigd, afhankelijk van de aard en omvang van het verzuim. De bevoegde instantie stelt het bestuur van de organisatie in kennis van de redenen voor de getroffen maatregelen.

4. Indien een bevoegde instantie op enig moment, op basis van de ontvangen stukken, tot de conclusie komt dat de organisatie niet langer aan één of meerdere voorwaarden van deze verordening voldoet, zal de registratie van de organisatie worden opgeschort c.q. beëindigd, afhankelijk van de aard en de ernst van het verzuim.

Indien een bevoegde instantie er door de bevoegde controle-instantie van in kennis wordt gesteld dat de relevante wettelijke milieuvoorschriften door de organisatie worden overtreden, dient zij de registratie van die organisatie te weigeren c.q. op te schorten.

5. Voor weigering, opschorting of beëindiging van de registratie van organisaties moeten de betrokken belanghebbenden worden geraadpleegd, zodat de bevoegde instantie van de nodige ondersteunende stukken kan worden voorzien om een beslissing te nemen. De bevoegde instantie stelt het bestuur van de organisatie in kennis van de redenen voor de getroffen maatregelen en van het overleg met de bevoegde controle-instantie.
6. De weigering of opschorting wordt ingetrokken als de bevoegde instantie informatie heeft ontvangen waaruit genoegzaam blijkt dat de organisatie voldoet aan de EMAS-voorschriften, of informatie van de bevoegde controle-instantie heeft ontvangen waaruit genoegzaam blijkt dat de overtreding ongedaan is gemaakt en dat de organisatie bevredigende maatregelen heeft getroffen met het doel herhaling te voorkomen.

Artikel 7

Lijst van geregistreerde organisaties en erkende milieuverificateurs

1. De erkenningsinstantie zorgt voor de opstelling, herziening en bijwerking van een lijst van erkende milieuverificateurs met vermelding van de draagwijdte van de erkenning in de respectieve lidstaten, en stelt de Commissie en de bevoegde instanties rechtstreeks of via de nationale instanties maandelijks in kennis van de wijzigingen in deze lijst, naar gelang van de beslissing van de betrokken lidstaat.

2. De bevoegde instanties zorgen voor het opstellen en bijhouden van een lijst van geregistreerde organisaties in hun lidstaat en werken deze maandelijks bij. De bevoegde instanties stellen de Commissie rechtstreeks of via de nationale instanties, naar gelang van de beslissing van de betrokken lidstaat, maandelijks in kennis van wijzigingen in deze lijst en kunnen in het kader van gedelegeerde plaatselijke instanties een systeem opzetten voor de uitwisseling van informatie per economische sector en per bevoegdheidssterrein.

3. Het register van erkende milieuverificateurs en geregistreerde organisaties wordt door de Commissie bijgehouden en openbaar gemaakt.

Artikel 8

Logo

1. Organisaties die aan EMAS deelnemen, mogen alleen gebruikmaken van het logo opgenomen in bijlage IV, indien zij beschikken over een geldige EMAS-registratie. Technische specificaties betreffende de reproductie van het logo worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14, lid 2, en bekendgemaakt door de Commissie.

2. Het EMAS-logo mag door organisaties in de volgende gevallen worden gebruikt:

- a) op gevalideerde informatie conform bijlage III, 3.5, onder omstandigheden zoals omschreven in de door de Commissie volgens de procedure van artikel 14, lid 2, vastgestelde richtsnoeren, die waarborgen dat er geen verwarring met milieuproductetiketten kan ontstaan (in dit geval wordt versie 2 van het logo zoals opgenomen in bijlage IV gebruikt),
- b) op gevalideerde milieuverklaringen (in dit geval wordt versie 2 van het logo zoals opgenomen in bijlage IV gebruikt),
- c) in het briefhoofd van geregistreerde organisaties (in dit geval wordt versie 1 van het logo zoals opgenomen in bijlage IV gebruikt),
- d) in publicitaire informatie over de deelname van een organisatie aan EMAS (in dit geval wordt versie 1 van het logo zoals opgenomen in bijlage IV gebruikt),
- e) in advertenties voor producten, activiteiten en diensten, maar alleen onder omstandigheden zoals omschreven in de door de Commissie volgens de procedure van artikel 14, lid 2, vastgestelde richtsnoeren, die waarborgen dat er geen verwarring met milieuproductetiketten kan ontstaan.

3. Het logo mag in de volgende gevallen niet worden gebruikt:

- a) op producten of de verpakking daarvan,
- b) in het kader van vergelijkende beweringen over andere producten, activiteiten en diensten.

De Commissie beziet evenwel, als onderdeel van de evaluatie overeenkomstig artikel 15, lid 3, onder welke buitengewone omstandigheden het logo in dergelijke gevallen kan worden gebruikt en stelt daartoe volgens de procedure van artikel 14, lid 2, regels vast, die waarborgen dat er geen verwarring met milieuproductetiketten kan ontstaan.

Artikel 9

Verband met Europese en internationale normen

1. Organisaties die Europese of internationale normen toepassen voor milieuaangelegenheden die in het kader van EMAS relevant zijn, en die gecertificeerd zijn overeenkomstig passende certificeringsprocedures waaruit gebleken is dat zij aan die normen voldoen, worden beschouwd als organisaties die aan de overeenkomstige eisen van deze verordening voldoen, op voorwaarde dat:

- a) de Commissie de normen overeenkomstig de procedure van artikel 14, lid 2, accepteert,
- b) de Commissie de erkenningsvoorschriften inzake de certificerende instanties, overeenkomstig de procedure van artikel 14, lid 2, accepteert.

De referenties van de geaccepteerde normen (met inbegrip van de relevante onderdelen van EMAS waarop zij van toepassing zijn) en de geaccepteerde erkenning worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

2. Om voor EMAS-registratie in aanmerking te komen, leveren de in lid 1 bedoelde organisaties de verificateur het bewijs, dat zij aan de voorschriften van deze verordening die buiten de erkende normen vallen, voldoen.

Artikel 10

Verband met andere milieuwetgeving in de Gemeenschap

1. EMAS laat onverlet:

- a) het Gemeenschapsrecht en
- b) nationale wetten en technische normen die niet onder het Gemeenschapsrecht vallen en
- c) uit die wetten en normen voortvloeiende verplichtingen van organisaties wat milieucontroles aangaat.

2. De lidstaten gaan na op welke wijze de EMAS-registratie in het kader van deze verordening kan worden gebruikt bij de toepassing en de controle op de naleving van de milieuwetgeving, zodat kan worden voorkomen dat organisaties en voor het toezicht op de naleving verantwoordelijke instanties dubbel werk verrichten.

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de in dit verband genomen maatregelen. De Commissie stuurt de van de lidstaten ontvangen informatie, zodra deze beschikbaar is en ten minste om de drie jaar, door aan het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 11

Bevordering van de deelneming van organisaties, in het bijzonder het midden- en kleinbedrijf

1. De lidstaten bevorderen de deelneming van organisaties en onderzoeken in het bijzonder of de deelneming van het midden- en kleinbedrijf (MKB) moeten worden bevorderd door

- de toegang tot informatie, beschikbare steunmiddelen, openbare instellingen en overheidsopdrachten te vergemakkelijken, onverminderd de communautaire voorschriften met betrekking tot overheidsopdrachten,
- regelingen voor technische bijstand op te zetten of te bevorderen, met name in samenhang met initiatieven van bepaalde branchegebonden of plaatselijke contactpunten (bijv. lokale overheden, kamers van koophandel, branche- of ambachtsorganisaties),
- te zorgen voor een grotere deelneming dankzij redelijke registratiekosten.

Teneinde deelneming van het MKB, waaronder ondernemingen die vooral voorkomen in bepaalde geografische gebieden, te bevorderen, kunnen plaatselijke instanties, in samenwerking met beroepsverenigingen, kamers van koophandel en belanghebbenden, bijstand verlenen bij de identificatie van belangrijke milieueffecten. Ondernemingen uit het MKB kunnen op basis daarvan hun milieuprogramma opstellen en de milieudoelstellingen en -taakstellingen van hun EMAS-beheersysteem vaststellen. Daarnaast kunnen op regionaal of nationaal niveau programma's worden ontwikkeld ter bevordering van de deelneming van het MKB, bijvoorbeeld via een gefaseerde aanpak die uiteindelijk resulteert in een EMAS-registratie. Het systeem moet zo functioneren dat onnodige administratieve lasten voor deelnemers, meer bepaald kleine organisaties, worden vermeden.

2. Teneinde de deelneming van organisaties aan EMAS te bevorderen, onderzoeken de Commissie en andere instellingen van de Gemeenschap alsmede andere nationale openbare instanties op welke wijze, onverminderd de gemeenschapswetgeving, met de EMAS-registratie rekening kan worden gehouden bij de vaststelling van criteria voor hun beleid inzake overheidsopdrachten.

3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de krachtens dit artikel genomen maatregelen. De Commissie stuurt de van de lidstaten ontvangen informatie, zodra deze beschikbaar is en ten minste om de drie jaar, door aan het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 12

Informatie

1. Iedere lidstaat neemt passende maatregelen om ervoor te zorgen dat:

- a) organisaties worden ingelicht over de inhoud van deze verordening,
- b) het publiek wordt ingelicht over de doelstellingen en de voornaamste onderdelen van EMAS.

De lidstaten maken, waar passend, in samenwerking met onder andere beroepsverenigingen, consumentenorganisaties, milieuorganisaties, vakverenigingen en plaatselijke instellingen, in het bijzonder gebruik van vakpublicaties, lokale kranten, promotiecampagnes of andere functionele middelen om algemene bekendheid met EMAS te bevorderen.

2. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de krachtens dit artikel genomen maatregelen.

3. De Commissie is verantwoordelijk voor het bevorderen van EMAS op communautair niveau. Met name onderzoekt zij in overleg met de leden van het comité als bedoeld in artikel 14, lid 1, de mogelijkheid om langs passende wegen bekendheid te geven aan de beste werkpraktijk.

Artikel 13

Inbreuken

De lidstaten nemen passende juridische of administratieve maatregelen in geval van niet-naleving van de bepalingen van deze verordening en stellen de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 14

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 daarvan.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG wordt gesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 15

Herziening

1. Uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening evalueert de Commissie EMAS opnieuw in het licht van de opgedane ervaring en de internationale ontwikkelingen, en stelt zij, zo nodig, het Europees Parlement en de Raad de passende wijzigingen voor.
2. Alle bijlagen bij deze verordening, behalve bijlage V, worden door de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 14, lid 2, aangepast in het licht van de met de werking van EMAS opgedane ervaring en van de gebleken behoeften aan richtsnoeren inzake EMAS-voorschriften.
3. In samenwerking met de lidstaten gaat de Commissie uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening na hoe het staat met het gebruik, de erkenning en de interpretatie van het EMAS-logo, met name bij het publiek en andere belanghebbenden, en of het logo en de ermee verband houdende gebruiksvoorschriften moeten worden herzien.

Artikel 16

Kosten en vergoedingen

1. Overeenkomstig de door de lidstaten vastgestelde modaliteiten kan een vergoedingensysteem worden opgezet ter dekking van de administratieve kosten die verband houden met de registratieprocedures voor organisaties en de erkenning van en het toezicht op milieuverificateurs, alsmede van andere met EMAS verband houdende kosten.
2. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de krachtens dit artikel genomen maatregelen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 maart 2001.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

N. FONTAINE

Artikel 17

Intrekking van Verordening (EEG) nr. 1836/93

1. Behoudens de leden 2 tot en met 5 van dit artikel wordt Verordening (EEG) nr. 1836/93 ingetrokken met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening.
2. Nationale erkenningssystemen en bevoegde instanties die op grond van Verordening (EEG) nr. 1836/93 zijn opgericht, blijven bestaan. De lidstaten wijzigen de procedures die door de erkenningssystemen en bevoegde instanties worden toegepast volgens de overeenkomstige bepalingen van deze verordening. De lidstaten zien erop toe dat deze systemen, zoals gewijzigd, binnen 12 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening volledig operationeel zijn.
3. Milieuverificateurs die op grond van Verordening (EEG) nr. 1836/93 zijn erkend, mogen hun werkzaamheden blijven uitvoeren overeenkomstig de voorschriften van deze verordening.
4. Locaties die op grond van Verordening (EEG) nr. 1836/93 zijn geregistreerd, blijven opgenomen in het EMAS-register. De nieuwe voorschriften van deze verordening worden bij de volgende verificatie gecontroleerd. Indien de volgende verificatie van een locatie vroeger dan 6 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening moet worden uitgevoerd, kan de datum van de volgende verificatie in overleg met de milieuverificateur en de bevoegde instanties met 6 maanden worden uitgesteld.
5. De leden 3 en 4 gelden ook voor overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 1836/93 erkende milieuverificateurs en geregistreerde locaties, mits de verantwoordelijke erkenningsinstanties en bevoegde instanties het erover eens zijn dat deze verificateurs en locaties voldoen aan alle voorschriften van Verordening (EEG) nr. 1836/93 en daarvan kennis geven aan de Commissie.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgend op haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Raad

De Voorzitter

A. LINDH

Overzicht van de bijlagen (klikken op titel)

Bijlage I		blz. 10
Bijlage II	Voorschriften inzake interne milieuaudits	blz. 16
Bijlage III	Milieuverklaring	blz. 19
Bijlage IV	Logo	blz. 21
Bijlage V	Erkenning van, toezicht op en taken van milieuverificateurs	blz. 22
Bijlage VI	Milieuaspecten	blz. 26
Bijlage VII	Milieuanalyse	blz.28
Bijlage VIII	Registratie-informatie	blz.29